

Station2

MELLÉKLET 2004/1. június

ONIMUSHA 3 DEMON SIEGE

1. felvonás: Prelúd

A játék ott kezdődik, ahol egyszer majd véget is ér – 1582-ben, Japánban. Samanosuke, oldalán egy kisebb hadseréggel végző rohamra indul Nobunaga ellen. Ez a pálya csupán arra szolgál, hogy bemerlegítsük az izületeinket – kaszaboljuk át magunkat a zombi-katonák és élőhalott ninják seregén, fel a lépcsőn. Az itt található varázstükör azt a célt szolgálja, hogy bemutassa, milyen varázstükrök segítségével tudunk majd a játék során állást meníteni. A bal oldalon látható ládából kapjuk fel a térképet, a lépcsők alól pedig a gyógyítóvont, majd szaladjunk fel az épület lépcsőjén.

Bent Nobunaga és Rammaru Mori várnak. Feladatunk Rammaru száján csapása, ami igencsak egyszerű: a cél érdekében folyamatosan üssük. Miután kiesett a játékból, állandó nemzsidók következnek – illetve következne, ha Samanosukét a kritikus pillanatban nem hajtaná át egy időinterferencia egy másik időbe, egy másik térbe.

Párizsban járunk, 2004-ben. Jacques motorkerékpárján éppen legjobb cimborája, Philippe megmentésére siet. Későn érkezik. Miután átvetjük az irányítást, a géppisztollyal addig löjük az érkező zombi-inváziót, míg egy átvezető vissza nem veszi tőlünk a kontrollt. A löszér ugyan kifogyott, ám érkezik a felmentő kommandó, Samanosuke alakjában.

Ismét a szamuráj irányítjuk – zúzzuk szét a sikátorban tőlünk jobbra található ládat, és végyük fel belőle az egészségügyi csomagot. Jacques megmentése és eltűnése után irány az aluljártó.

Kaszaboljuk szét az utat eltorlaszoló ládat, és keveredünk ki a bejáraton kívüli egyetlen lehetséges kijáraton (pillanatnyi helyzet tükrözése).

A Diadalív árnyékában (igen, Remarque-remark) fosszuk szépen le a ládikókat – az egyikben 20 darab nyílvesztő, a másikban egy tépkép vár betakarításra. A kapu két lába között lódogo

kis emlékművet piszkáljuk meg, és másszunk le a megnyílt titkos kamrába. Itt megkapjuk az első speciális fegyverünket, a Tenso nevű kardpárost.

Kimászva megismerkedhetünk a francia kommandósokkal, akiket a bájos Michelle Aubert parancsol be az épületbe. Michelle valószínűleg kevés zombis-szörnyes mozi fogyasztotta, hiszen ignorálja Hollywood azon alapvetését, miszerint a zombira-szörnyekre küldött kommandósok 95%-a alapvetően odavesz, amennyiben a rohamcsapat valamelyik tagja nem a Baywatch-ból beugrott főszereplő.

Egészen pontosan így zajlik ez le esetünkben is: Michelle hirtelen nagyon magára marad. Ismét Samanosuke vagyunk.

A kapu bal szárnya mellett ládából vegyük fel a győgszeres csomagot, majd komótosan balra menjünk a Diadalívbe a lány után. Harc közben már tudjuk használni az R1-et is: ha lenyomva tartjuk, erőteljesebb, töltött támadást tudunk intézni a gonosz lények ellen.

A földszinten egy kulcs, ami a csigalépcső tetéjén lévő alót nyitja. Nyissuk ki, hatoljunk be. A helyiségben vegyük fel a könyvet, zúzzuk le a zombikat, és kezdjük el babrálni azzal a ládikóval, amit logikai zárd.

Ezek a szürkesékek-kékeszürke színű dobozok a játék során háromféle kiszérelésben várnak majd ránk: kezdetben 3x3-as játéktérrel rendelkeznek, később 4x3-as, majd 4x4-es tili-toli felülettel. A cél egyszerű: a bal oldal energiáját átvezetni a jobb oldalra. Bökke-

nó: adott számú lépésből kell kiraknunk a fejtrófi. (Az első láda tehát 3x3-as, mi pedig a rajta található, tologatható elemeket az egyszerűség kedvéért balról jobbra, fentről lefelé számo-

zunk. Ha tehát egy 3x3-as tábla esetében a jövőben azt mondjuk, toljuk az ötöt a négyesre, az a

Az első komolyabb pihenőhelyen a második felvonás mecha-ja próbálkozik majd velünk, intézzük el mosolygva. Ezen a helyszínen (bal felső sarok) egy generátor várakozik arra, hogy óckavassza üssük, és egy térkép a jobb oldalon arra, hogy felvegyük. Tegyük eleget mindkét kérésnek.

Fel, fel, fel, túl az újabb mentési ponton. Az elágazásnál a bal ösvényt válasszuk (ismét: óvatosan a teleport-burkolkkal), és vegyük fel az életerő-utánpótlást. Térjünk vissza az elágazáshoz, és haladjunk tovább a jobb ösvényen (mert az nekünk is jobb).

A második pihenőhelyen ismét életerő-visszaállító száguld a tatyóba, a ládikából kiszabadított manó bűbjára pedig nyomjunk egy barackot, hogy oadaadja kincsét, az egészségügyi csomagot. Gyalogoljunk fel a lépcsőn, és vegyük fel az újabb felvonó ajtaja előtt heverő könyvet. Az elevátor jobb oldalán Ako 10 darab tüzess nyílvesztőt zsákmányolj nekünk.

Vonjunk fel magunk és a szemöldökünk, hiszen a liftet aktiválva ismét egy csúnya ellenség tör az életünkre. Tegyük helyre őt is.

A felvonóból kilépve a mentő-tűkór és a lélek-kút már jelzik, hogy föléljünk közeleg. Szedjük rendbbe a toalettel izlés szerint, majd egyenes, büszke tartással gyalogoljunk fel az Eiffel torony tetején berendezett kis arénába.

Ellentelen nem más, mint Genma Ranmaru Mori, akit ezek szerint nem tudunk elég alkommal gyehennai zarandókatlra bírni.

Ugyanazal a taktikával harcol, mint korábban – ugyanazal a taktikával tegyük el láb alól. Ha lávai kerül, használjuk az íjat, ha közel van, csapjuk szíjain a csataszekecével. Könnyű csata, pedig már a játék végén járunk.

Utolsó felvonás: Vissza a múltba

Ott vagyunk hát, ahonnan elindultunk: 1582-ben, Japánban, a Nobunaga elleni végső roham helyszínén. Az egyedüli különbség az, hogy immáron Jacques is ott harcol az oldalunkon – kigyúrva, borostásan, szemében izzó gyűlölet és lelkesedés. Igazi demóniór lett belőle, valódi bajlár.

A kastély előtt má' megint Ranmaru Mori bohóckodik, szerencsére Jacques gyors úton rendezi a programhibát. A lépcsőn egylőre ne menjünk fel.

A bal oldali ládából egy kapaszódo libben ki, használjuk, és vegyük fel a teljes életerő-visszaállítót. A lépcsőkötő jobbra egy tekercset tudunk begyűjteni. A tükörnél mensünk, mert a játék legnehezebb része jön: a harmadik árnyvilág. A bennünket oda varázsló ürge közvetlenül a mentési pont mellett, balra található.

Mig a korábbi árnyvilágok bátran mellőzhetőek voltak, az utolsó kőpörgetése erősen ajánlott. Már csak egyetlen ellenfél van hátra – maga Nobunaga. Ha nem vagyunk felkészülve rá, csúnyán elver majd – ellenben ha teljesítjük az árnyvilágot, nevetve vágjuk le.

A harmadik árnyvilágban egy flaska, 2 teljes életerő-visszaállítást és 8 darab kék gömb hever. A 8 gömb nyitja a kiinduló pont ládáját, amiben a legirányabb ostor, „megyarult” az Ultimate Whip pihen. Használjuk ezt, mikor felbaktatunk Nobunagához. Ezzel a fegyverrel a lecsapás egészen egyszerűen gyerekjáték: üssük. Ha nem szereztük meg az Ultimate Whipt, töltsük fel magunkat varázserővel a temp-lom előtt, s valamenly fegyverből érezzük az Nobunagára, majd egyszerű védekezés/támadás technikával vágjuk le.

Átvezető animáció jvi: Jacques hazatér, Nobunaga azonban a látszat ellenére még cseppet sem halott. Samanosukét így végül mégis csak utoléri a vég, s francia kapcsolat ide vagy oda, a végjátékánál a „seglits magadon”-gyakorlat érvényesül. A helyzetet már csak a másik idősből visszatérő Samanosuke mentheti meg.

Ott állunk, ahol nem sokkal korábban Jacques-kai: Samanosuke esetében azonban még kevésbé szükséges ellátogatnunk a harmadik árnyvilágba. Ha mégis megtesztjük, hasonló utat járunk be, mint francia barátunk: egy flaska, egy teljes életerő-visszaállítást és 8 darab vörös gömb gyűjthető be; a gömbök nyitják a nagy ládát, amiből egy új fegyver, a Bishamon kard kerül elő, amivel úgy szécskázhat az ellen, mintha csak füvet kaszálánk. Ha úgy véjük, használjuk, jóllehet a levegő csapkodásán kívül már másra nem igazán lesz jó, mert a végső öszecsapásnál Onimusha karddal fogunk küzdeni. (Lefelejebb visszamehett vele a Dark Realmbe.) Felbaktatva Nobunagához Samanosuke – mintegy egyesülve önmagával – Onimusha formát ölt, így nevetve nyisszanja le a gonosz nagyrat. Elég négyezer-öt-száz megjutimk (nem is nagyon támad), hogy létsíkot váltson.

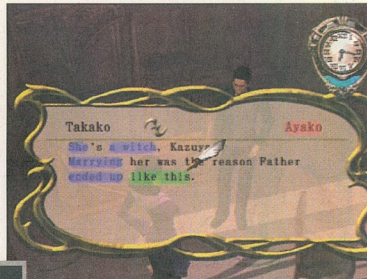
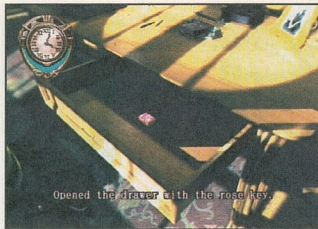

Vele együtt váltunk azonban mi is. A helyzet eldurvul, de nem vésszes. Nobunaga blokkol minden normális támadást, viszont a körülötte keringő kis „ágyúkból” (amiknek a lövéseit hártisuk) kiverhetünk fényes lelkeket, és azokat felszippanva még jobban feltejtiztjük az Onimusha kardot. A Háromszöget nyomogtató támadunk függőleges csapásokkal, minek hatására Nobunaga előbb-utóbb elejt a Genma Samonji kardot. AZONNAL kezdjük el leszlálni a kard körül vörös aurat. A gyakorlatban gyorsabban végrehajtható a feladat, mint hogy ellenfélünk talpra állna. Ha ez is megvan, a gyilkos fegyver immáron a mi kezünkben oeszja a halált, Nobunaga pedig jobb lehetőség híján lánlgoló demóni formát ölt, és megpróbál így küzdeni ellenünk. Esetyelen. Továbbra is a mágikus támadással (Háromszög) nyomuljunk folyamatosan, kis szerencsével még át is tudjuk ugrani a kirohanást. Megközelítőleg 8-10 sikerrel bevitt ütés után Nobunaga kifelé-szik. Ha tudjuk, hogyan kell, akkor könnyebb őt legyőzni, mint az első felvonás robot föléllenségét.

Nincs más hátra, mint a hosszadalmas befejezés passzív megtekintése, valamint a tnyerünk elégedett dörzsölgetése. Végigjártottuk ezt is.

GLASS ROSE

Eelőjában néhány megjegyzés az alant elterülő végigjátászhoz: minden itt leírt mozzanat fontos, mert a játék annyira lineáris, hogy amíg az egyik lépést nem tettük meg, addig nem is követhetjük mását. Az egyes szobák megevezésekor néhol az angol nyelv is meg vannak emlíve; ez azért van, hogy könnyebb legyen őket megtalálni a játék automatikus térképezésével. A párbeszédnél pedig azok a kulcsszavak vannak megadva, amelyekre mindenképp rá kell kérdeznünk.

1. fejezet: Takako

Oktober 22. 04:00 pm

Hősiunk, Takashi, egy számára ismeretlen irodában eszmél, zavaros feje. Talán egy órát, ami valamelyest válszást ad, miként került oda: Emi nevű fiatal lánytól tett látogatást egy lepusztult viládba, ahol aztán valami órvény magába szippantotta, s most szemiatómást ugyanabban a világban van, csak épp egy teljesen más időskában. Miután megkapjuk a játék „használati utasítását” a gondolatpontokra és egyebekre vonatkozóan, nézzünk ki az ablakon, mire a ház kérészt Matsunosukét pillantjuk meg, aki mintha valami ismeretlen szobánkat. Ezt követően Emi jelenik meg a szobában – de csak mint egy szellem. Ha majd a játék végén egyelőre akarunk vele visszamenni a jelenbe, sose felejsük ezt ott ahol sem egy szívszárkát, ahol csillagot fényt látnak. Takashi az ébredésakor talál egy kulcsot, amivel rögtön ki nyithatjuk az íróasztal fiókját, ahonnan egy gyufásdoboz kerül elő „Cafe Pergola” felirattal. Innenőt fogva tapasztalhatjuk, hogy Takashinak gyakran vannak látomásai a tárgyakat megérintve: a gyufásdobozról egy fekete ruhás ember ugrik neki be. Amint elkezdünk továbbvizsgálni, Takashi visszaemlékezéséből kiderül, kicsoda ő, és mit keres a helyszínen. Az újság a kandallón felidőzi, hogy ő egy újságíró, aki felderítetlen sorozatgyilkossággal foglalkozik, s egy régi esettel kapcsolatban kereste fel őt Emi. Az asztalon lévő könyv eszébe jut, hogy a lány a nagyapja régi jegyzetfűzetét adta át az ügyfél kapcsolatban. A fűzet ebben az időskában teljesen új, s csak annyi áll benne, hogy három nap után behív a fogó tűnő, csak egy kirakós játékot fog maga után hagyni. Az olvasólámpát szemügyre véve megtudjuk, hogy hősiünk egy századelőn élt filmproducer viládjába tartott Emivel, ahol a házigazda és néhány ismerőse halt meg rejtélyes körülmények között. Az egyik szerényben maszkokra figyelhetünk fel: ezekről a maszkok viselője sejjik fel Takashi előtt. Végül az újszerű állapotban lévő gramofont megvizsgálva egyre bizonyosabbá válik, hogy valóban egy másik időbe jutottunk.

A vizsgálódásainkat követően nyitjuk az ajtó, és Hachiya, a komornyik lép be. Szavaiól a lényeges dolgokra rákérdezve (Kazuya, Hachiya, what I said, tragic news, Denemon Yoshinodou, Kazuya Nanase) világossá válik a helyzet, miszerint a továbbiakban Kazuya Nanase szerepét leszünk kénytelenek átvenni, a házigazda törvénytelen fiát, aki épp az előző éjjel találta holtan az ajtókat. Mr. Yoshinodou állítgat megmérgezte magát, még mielőtt találhatt volna rég nem látott fiával. Takashi a hírt hallván rádbömb, hogy pont a sorozatgyilkossággal közéletéhez utazott vissza az időben. Furcsának találja, hogy Kazuya nevezetű személynéről sehol sem szoltak a jelenések, az meg furcsább, hogy amikor „beléne” Hachiya felesége, Kazuyaként valóban saját magát látja.

Emi újabb felbukkánása után megkapjuk a szobánkat, ahol végigyük fel a szekrényről a petróleumlámpát, majd nézzünk be a

kép mögötti kémlelőnyílásba... Vegyük ki a fiókából a jegyzetfüzetben említett üvegrózsá-kirakót, minekután egy hang Kazuyát hívja magához, s egy maszk terem a szemlőből az asztalra. A maszkot felveve egy nevet hallunk: Takako – majd a maszk átakul az első rózsadarbák: ami a helyére is kerül. Ezt követően Kikuyo, a házvezetőnő érkezik, aki Ihara nyomozóhoz vezetni hűsünk.

Oktober 22. 05:00 pm

Beszélgünk a nyomozóval Denemon halálának a körülményeiről (Detective, cause of death, poisoned wine, murder). Ihara szerint gyilkosság történt, és nem öngyilkosság, s hősiünk épp úgy gyanúsított, mint a család többi tagja. Amikor ideig ér a beszélgetés, tessünk be a felügyelő gondolatába, és nézzük meg, kit gyanúsít meg (somebody), mire egy nő ár sejjik fel. A tárgsalgot folytatva (secrets) Ihara szerint valami titok lappang a villa körül, s az a megoldás kulcsa. Amig pedig azt ki nem derít, nem hagyhatjuk el a házat. Ekkor Iharát elhívjuk, s mi körbenézhetünk a szobában: vizsgáljuk meg a megporkolódott babát a polcon, illetve az asztalon lévő magazint. Utóbbiól a Bábok című némafilm újrafeldolgozásáról olvashatunk. Leszelődjünk kicsit a kulcslyukakon: mindkét irányba egyelőre ismeretlen arcokat látunk, majd halálra lehet, ahogy nyitjuk a zár a tarasz felé. Lépjünk ki az ajtón, s készüljünk fel az első Suspense Eventre. Ha sikerül kitérünk a kérészt haragja elől, Takashi visszatér a szobájába, majd némi vándolás után egy dőnt, meghagyja a házakat abban a hitükben, hogy ő Kazuya.

Oktober 22. 06:00 pm

Ismét Kikuyo érkezik, ezúttal azzal a hírrel, hogy Takako vár minket. Kérdezzük meg, ki is az a Takako (Takako, talk, Orchid Room), mire megtudjuk, hogy Denemon egyik lánya, mer’ hogy a házigazda az egész családját a viládba rendelte a halála előtt. Kikuyo útra igazt minket az Orchidea Szoba felé, illetve megkéri Kazuyát, egyáltalán mutakozzon be Denemon másik két lányának is. Az Orchidea Szoba az emeleten található: a lépcső után egyenesen menjünk, majd a következő folyosón (East Passage) rögtön az első ajtó. Takako a megismerkedés öröme rögtön meg is gyanúsítja Ayakot, apjának a fiatal feleségét (cause of death, Ayako), mert szerinte az apja miatta végezte úgy, ahogy. Hogy mit is jelent az az „úgy ahogy” (like this), azt gondolatolvasással derítsük ki. Takako az apja égési sebére gondol, ami szerinte nem csúfolta el az arcát annyira, ami okot adott volna neki arra, hogy kirúgja a családját a viládból, márpedig az elmondása szerint öt évvel korábban ezt tette, és ezt Ayako kiharasznlta. Az ominózus nap (that day), a tokiói földrengéssel esett egy időbe, s attól fogva Denemonok szelét. Időig jutunk el, amikor Takako jegyese, a filmrendező Kijoshou érkezik. El-dicsékszik azzal, hogy Takako színesző, és ő öntésán újra a Bábok főszerepét, amit egykor Hisako Yoshinodou játszott (Takako, New World Cinema, new talkie, Dolls). Ekkor Takako valami miatt ideges lesz, elküldi a jegyessét, és jöveletünk céljára érdeklődik. Szerinte mindenki az örökség miatt jött, de ő cél-vétél (purpose, inherit). Őt csak az apja magyarázata érdekelte volna egy bizonyos rapon történetről. Mészünk a fejébe Takakot, mi agasztja (what happened), mire egy piros virág és egy női ár sejjik fel. Takakot megviselik az emlékek, ezért kénytelenek vagyunk kimenni a folyosóra, ahol a jegyese kíván-

